

רע"פ 2459/19 - דוד איש נגד מדינת ישראל ע"י השירות המשפטי עיריית ת"א יפו - המחלקה הפלילית

בית המשפט העליון

רע"פ 2459/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: דוד איש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל ע"י השירות המשפטי עיריית ת"א יפו -
המחלקה הפלילית

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו ב-עפמ"ק 41930-11-18 מיום
20.2.2019 שניתן על ידי כב' השופטת עמיתה מ'
סוקולוב

בשם המבקש: עו"ד איריס עייש

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת עמיתה מ' סוקולוב) בעפמ"ק 41930-11-18 מיום 20.2.2019 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (השופטת ר' אופיר) בח"נ 66514-02-18 מיום 4.10.2018.

2. המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתשע עבירות חניה במקום חניה מוסדר ללא תשלום אגרת הסדר חניה, לפי סעיף 12(א) לחוק העזר העירוני ת"א-יפו (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד-1984 (להלן: חוק העזר) ונגזר עליו קנס כולל בסך 500 ש"ח.

3. על פי העובדות כפי שנקבעו בבית המשפט לעניינים מקומיים, נגד המבקש נרשמו תשעה דוחות חניה בגין חניה במקומות שונים ובמועדים שונים ברחבי העיר תל אביב, בין החודשים מרץ 2017 ועד ינואר 2018, מבלי ששילם את אגרת הסדר החניה כנדרש.

במהלך התקופה האמורה, החזיק המבקש בתו חניה לנכה, וכן זכאי היה לתו חניה אזורי, אך תווים אלו לא הוצמדו לשמשת הרכב או הוצגו במועדים הרלוונטיים כנדרש על פי חוק העזר.

4. בית המשפט לעניינים מקומיים הרשיע את המבקש בביצוע המעשים המיוחסים לו תוך שקבע כי אין בעובדה שברשותו של המבקש תו חניה לנכה, ובזכאותו לתו חניה אזורי, כדי לפטור אותו מתשלום אגרת חניה מבלי שהציג תווים אלו על שמשת הרכב, וזאת לנוכח האמור בסעיף 4 לחוק העזר.

עוד נקבע כי ממילא לא הוכח שהיה זה המבקש שחנה את הרכב או כי עשה זאת אדם אחר אשר התלווה אליו באותה שעה, כנדרש לפי חוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993 לצורך קבלת פטור.

5. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי תוך שטען בין היתר כי אין כל צורך בהצגת התו על שמשת הרכב לנוכח ה"התקדמות הטכנולוגית" המאפשרת את בדיקת הזכאות לקיומו של תו חניה באמצעות "מסופון".

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שנקבע כי אין בעובדה שפקחי החניה יכולים לבדוק את הזכאות לתו חניה באמצעות השימוש ב-"מסופון" כדי לאיין את הדרישה להצגת התו על שמשת הרכב, וזאת לנוכח האמור בסעיף 4 לחוק העזר.

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה שב המבקש על טענותיו אשר נטענו-ונדחו -בערכאות הקודמות. בפרט מדגיש המבקש כי "נפקות הצגת התגים אינה רלוונטית", כהגדרתו, וזאת לנוכח ההתפתחות הטכנולוגית והסתמכות פקחי החניה על "מסופון" לצורך מתן דוחות.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים במסגרתם מעלה הבקשה שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לאי צדק או עיוות דין שייגרם למבקש.

9. הבקשה שלפניי לא באה בגדרי אמות המידה האמורות.

טענותיו של המבקש נטענו ונדחו על ידי הערכאות הקודמות, לאחר שמיעת ראיות, והן ממוקדות בעניינו הפרטי בלבד, ואני סבור כי לא מתעורר בנסיבות העניין חשש לעיוות דין.

10. אף לגופו של עניין אציין כי הדרישה להציג את התו על שמשות הרכב מצוינת מפורשות בחוק העזר.

סעיף 4(ב) לחוק העזר קובע כי: "חניה מותרת רק לרכב הנושא תווית שאישר ראש העירייה ואשר עליה צוין מספר הרכב ואזור החניה בו מותרת החניה..." וסעיף 4(ז) לחוק העזר קובע כי: "תווית תודבק על השמשה הקדמית שעל הרכב, בצד ימין של הרכב, בפינה העליונה".

משלא עמד המבקש בדרישות אלו, אין לו להלין אלא על עצמו.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ו' בניסן התשע"ט (11.4.2019).

ש ו פ ט